

Tussen droom en daad, staan wetten en praktische bezwaren... en ondertussen Tom Poes verzint een lijst!

Het Ministerie van VWS is, mede gebaseerd op een uitgebreide studie van DSP/Oberon, in samenwerking met OCW een wetstraject gestart om Zorg in Onderwijs in Cluster 3 en 4 (en waar mogelijk in cluster 1 en 2, sbo en regulier onderwijs) eenvoudiger mogelijk te maken. Als Sectorraad GO zijn we nauw betrokken bij de uitwerking daarvan. Met een groep bestuurders die hierover spreekt met VWS en door het organiseren van regionale werkbezoeken.

Deze week waren we in Twente, te gast bij Attendiz, waar een breed gezelschap vanuit henzelf, diverse grote en kleinere gemeenten, jeugdzorgpartijen en een zorgverzekeraar aanwezig waren.

Aan de hand van concrete ervaringen zoals ze die de afgelopen jaren hebben opgedaan met het organiseren van een Onderwijs Jeugdhulp Arrangement, Onderwijs Zorg Arrangementen en de inzet van een Jeugdhulpteam ontstonden mooie gesprekken over de ingewikkelde zoektochten en de gewenste oplossingen.

Belangrijke conclusie is dat er heel veel mogelijk is met het organiseren van Zorg in Onderwijs. Als gemeenten, scholen, zorgpartijen en zorgverzekeraars echt willen dan is er, ook binnen de huidige wetgeving, zeer veel mogelijk.

De wettelijke kaders kennen vaak verschillende uitgangspunten (Jeugdhulp en langdurige zorg kennen individuele principes en Onderwijs juist collectieve). Daardoor is hiervoor altijd wel enorm veel flexibiliteit, vertrouwen en inzet nodig.

De behoefte in de regio Twente om dit nu eindelijk eens meer integraal te bekijken en op te gaan lossen is heel groot. VWS herkent dit, maar heeft helaas door die elkaar tegensprekende wettelijke kaders nooit eenvoudige, laat staan integrale oplossingen. Met andere woorden: het wetstraject gaat niet ieder probleem oplossen.

Om die reden zet VWS de komende maanden niet alleen in op het wetstraject, maar ook op het opstellen van een Handreiking waarin wordt beschreven wat wél mogelijk is, hoe partijen dit doen en waar je meer informatie kunt vinden.

In het gesprek werd toegespitst op drie specifieke onderwerpen waarvoor de partijen graag een oplossing zien in het wetstraject van Zorg in Onderwijs:

Voorkomen van freeridership

De meerderheid van de gemeenten is graag bereid om goede afspraken te maken over de inzet van jeugdhulp in scholen. Hetzelfde geldt ook voor zorgverzekeraars die WLZ middelen collectief durven in te zetten, gekoppeld aan onderwijs.

Helaas, ook in Twente, zijn er te vaak ook partijen die niet mee willen werken aan regionale collectieve afspraken. Zeker daar waar de tekorten oplopen bij gemeenten (door bijvoorbeeld de open einde constructie van de jeugdhulp) zie je gemeenten terugtrekkende bewegingen maken. Met rechtsongelijkheid in de klas als gevolg. Immers, de kinderen komen (zeker in het GO) uit verschillende gemeenten waarbij dan het ene kind wel recht heeft op bepaalde inzet en de ander niet.

De welwillenden zouden enorm gebaat zijn als er een vorm van verplichting komt, waarbij als een regio in meerderheid een samenwerking organiseert, alle betrokken partijen in die regio moeten participeren. Absoluut niet eenvoudig, echter wel zeer wenselijk.

Collectieve beschikking

Bij dit onderwerp kwamen diverse termen/insteeken langszij. Collectieve inzet op school als werktitel van VWS, vrij toegankelijke voorziening zodat er beschikkingsvrij gewerkt kan worden, allemaal met als doel het verminderen van de administratieve lasten.

Los van de woordkeuze; de ambitie hierbij is duidelijk: zorg dat een school als collectief, afspraken kan maken voor de inzet van jeugdhulp en Wlz in de school met een beperkt aantal zorgaanbieders waardoor je met vaste gezichten meer structuur en rust kunt brengen in school. Uit diverse ervaringen, en eerste onderzoeken lijkt dat dit daadwerkelijk meer kwaliteit levert en de kosten dalen.

Informatiedeling tussen partners

Om als partners echt samen te kunnen werken en dubbel werk te voorkomen is het van groot belang dat relevante gegevens over kinderen en jongeren onderling kunnen worden gedeeld. Maar vanuit privacy/AVG wetgeving is dit lang niet altijd mogelijk. Daarbij komt ook nog dat de verschillende bronbestanden niet alle data op dezelfde wijze definiëren en daarmee onderling ook lastig te gebruiken zijn. Deze situatie leidt tot een enorme administratieve last met allerlei extra verwerkingsovereenkomsten.

Het zou sterke winst opleveren als we, een beetje zoals het elektronische patiëntendossier, een kind dossier zouden hebben waar de partners alle toegang hebben tot dat deel dat voor hen relevant is.

Ook hiervoor worden in de praktijk oplossingen gezocht, maar het zou een enorme administratieve lastendrukverlaging opleveren als het zou lukken om hiervoor een gedeeld systeem voor te ontwikkelen.

Tenslotte

Ook in de pauze en de nazit van de bijeenkomst bij Attendiz bleven de deelnemers actief in gesprek. Want ook al hadden we het over administratie, juridische constructies en ingewikkelde verantwoordingssystemen; het was voor ieder kraakhelder: als we hierin echte stappen kunnen zetten, hoeven we minder druk te zijn met systemen, en maken we ruimte vrij voor onze leerlingen. Daar waar we allemaal graag en hard voor werken.

Alain van de Haar, mede namens Peter van den Berg (Attendiz) en Nanette Smit (VWS).

Voor meer informatie:

Sectorraad GO: info@gespecialiseerdonderwijs.nl

Attendiz: peter.vandenberg@attendiz.nl

Ministerie van VWS: n.smit@minvws.nl

[Onderwijs | Thema's | voor Jeugd & Gezin \(voordejeugdenhetgezin.nl\)](#)